

Жуки-стафілініди роду *Amischa* Thomson, 1858 (Coleoptera, Staphylinidae, Aleocharinae) у фауні України

Глотов С.В.

Державний природознавчий музей НАН України, м. Львів, Україна

Amischa Thomson, 1858 – невеликий, за кількістю видів рід підродини Aleocharinae, родини Staphylinidae. За сукупністю морфологічних та біологічних ознак на теперішній час *Amischa* входить до складу триби Athetini. Типовий вид роду – *Amischa analis* (Gravenhorst, 1802) (= *Aleochara analis* Gravenhorst, 1802). У світовій фауні відомо 45 видів, в Палеарктиці, рід представлений 28 видами. У фауні України рід *Amischa* представлений 4 видами (Глотов, 2021). Представники роду зустрічаються на вологих місцях, по берегах річок та водойм у рештках рослинного походження, у сутінках летять на світло ліхтаря (Глотов, 2021).

У результаті опрацювання всіх відомих літературних відомостей та наявного в Україні колекційного матеріалу на сьогоднішній день відомо 4 види, у тому числі: *Amischa analis* (Gravenhorst, 1802), *A. bifoveolata* (Mannerheim, 1830), *A. decipiens* (Sharp, 1869), *A. nigrofusca* (Stephens, 1832).

1. *Amischa analis* (Gravenhorst, 1802) – широко поширений голарктичний вид; в Україні повсюдний в усіх природних зонах, а також в Карпатах та в Криму. Жуки мешкають у лісах та лісонасадженнях, на відкритих степових та лучних ділянках, по берегах річок та водойм, у лісовій підстилці, у рештках рослинного походження. У сутінках летять на світло ліхтаря. Жуки зустрічаються від травня до серпня.

2. *Amischa bifoveolata* (Mannerheim, 1830) – поширений в Європі, Сибіру та на Далекому Сході; в Україні відомий з Львівської, Луганської та Донецької областей. По екології вид схожий з попереднім. Жуки трапляються з березня по липень.

3. *Amischa decipiens* (Sharp, 1869) – поширений в Європі та в Північній Африці, в Україні відомий за поодинокими знахідками з Луганської області. Жуки мешкають по берегах річок та водойм у рештках органічного походження. У сутінках летять на світло ліхтаря. Жуки зустрічаються в червні та липні.

4. *Amischa nigrofusca* (Stephens, 1832) – поширений в Європі та в Північній Африці та в Казахстані; в Україні відомий за поодинокими знахідками з Луганської області по зборах на світло на ділянках псамофітного степу та в заплавному лісі.